

Роман ПШЕВЛОЦЬКИЙ

здобувач освітньо-професійної програми

«Менеджмент», ЗУНУ

(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри
менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ

Олена ДУДКІНА)

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПЛАНУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Планування є однією з ключових управлінських функцій, оскільки саме на цьому етапі формується бачення майбутнього розвитку організації, визначаються її стратегічні та оперативні цілі, а також окреслюються шляхи їх досягнення. Система планування формується на основі загальної стратегії розвитку організації, адже кожен окремий план є складовою більш масштабної планової структури – плану підрозділу або всієї установи. Тому важливо усвідомлювати, що планування – це не просто набір окремих документів, а цілісна, логічно узгоджена й взаємопов'язана система, у якій кожен елемент підтримує інший.

Для того щоб система планування працювала результативно, організації необхідно забезпечити низку ключових передумов: організаційних (чітка структура, визначення відповідальних осіб), інформаційних (доступ до актуальних і повних даних), а також кадрових (підготовлені фахівці з відповідними компетенціями).

Функція планування охоплює елементи проектувальної, розпорядчої, координаційної, виконавчої, мотиваційної та регулятивної діяльності, забезпечуючи системність управління на всіх рівнях

Процедура планування повинна здійснюватися на основі достовірного та всебічного організаційного забезпечення. Це передбачає, що плани мають охоплювати всі напрями діяльності організації та її структурних підрозділів, необхідні для досягнення встановлених цілей. У процесі планування необхідно враховувати

весь спектр чинників і можливих ситуацій, які потенційно можуть впливати на функціонування організації – економічні, соціальні, кадрові, технічні, нормативні та інші.

Важливо використовувати сучасні концепції та інструменти планування: аналітичні методи, прогностичні моделі, цифрові засоби обробки даних, різні форми ситуаційного аналізу. Це дозволяє підвищити точність прогнозів, забезпечити ефективний розподіл ресурсів та формувати реалістичні, дієві плани, що сприяють сталому розвитку організації та її конкурентоспроможності.

Планування в сучасних соціально-економічних умовах є необхідним елементом управління для всіх сфер діяльності та всіх суб'єктів господарювання. Його значення зростає під впливом низки ключових чинників, серед яких:

- високий рівень невизначеності та постійна мінливість зовнішнього середовища. Організації працюють у динамічних умовах, де зростання конкуренції, технологічні зміни, політичні та економічні ризики вимагають здатності прогнозувати майбутні тенденції. Планування дає можливість прорахувати можливі наслідки управлінських рішень, підготувати альтернативні сценарії розвитку та створити умови для стабільного й передбачуваного функціонування шляхом своєчасного формування, коригування та адаптації планових показників;

- формування конкурентних переваг через прогнозування та аналіз. Використовуючи інструменти планування, організація може більш глибоко оцінити чинники внутрішнього й зовнішнього середовища, визначити свої сильні та слабкі сторони, оптимізувати використання ресурсів та підвищити загальну ефективність діяльності. Це дозволяє цілеспрямовано створювати конкурентні переваги й утримувати стійкі позиції на ринку;

- інноваційний розвиток. Сучасна економіка базується на інноваціях, що потребують постійного пошуку нових рішень, їх

оцінювання, інвестування та інтеграції в операційну діяльність. Ефективно організувати ці процеси можливо лише в рамках продуманої системи планування, яка дає змогу визначити пріоритети інновацій, оцінити їх доцільність та забезпечити ресурсну підтримку;

- підвищення інвестиційної привабливості. Розробка оптимальних стратегічних і оперативних планів дозволяє організації створити позитивний імідж для потенційних інвесторів або кредиторів, адже продумана система планування демонструє прогнозованість, стабільність та відповідальне ставлення до управління ресурсами. Це, своєю чергою, сприяє залученню позикових коштів на більш вигідних умовах;

- раціоналізація управлінських процесів. Завдяки плануванню можна впорядкувати управлінські дії, узгодити структурні зміни та сформулювати ефективну систему мотивації. Це допомагає досягати як стратегічних, так і оперативних цілей шляхом оптимального розподілу зусиль і ресурсів;

- співставлення прагнень із реальними можливостями. Планування дозволяє оцінити відповідність перспективних цілей наявним ресурсам і вибрати найбільш адекватну модель розвитку. Гармонійне поєднання довгострокових стратегічних планів і короткострокових поточних заходів забезпечує збалансований та найбільш ефективний шлях до досягнення бажаних результатів.

Планування виступає універсальним інструментом, що забезпечує організованість, передбачуваність і конкурентоспроможність організації в умовах сучасних викликів.